

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet satte kommissionen ned stödet från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till Nordrhein-Westfalens RESIDER-program.

Som grund för talan gör sökanden gällande att artikel 24 i förordning nr 4253/88 ⁽¹⁾ har åsidosatts, på grund av att villkoren för att sätta ned stödet inte är uppfyllda. Sökanden gör i det avseendet särskilt gällande att avvikelserna från den vägledande finansieringsplanen inte utgör någon väsentlig förändring av programmet.

Även om det skulle föreligga en väsentlig förändring av programmet gör sökanden gällande att kommissionen tidigare gett sitt samtycke genom dess "Riktlinjer för den finansiella avslutningen av de operativa åtgärderna (1994–1999) inom ramen för strukturfonderna" (SEK (1999) 1316).

Om det antas att villkoren för en nedsättning är uppfyllda hävdar sökanden att svaranden inte har använt sig av sitt utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om det konkreta programmet. Enligt sökanden borde kommissionen ha gjort en avvägning av huruvida en nedsättning av ERUF-stödet var proportionerlig.

Slutligen strider det angripna beslutet mot principen om god förvaltningssed, eftersom sökanden genom beslutet tvingades att på nytt väcka talan mot beslutet, trots att ett mål rörande samma beslut redan var anhängigt vid förstainstansrätten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordning av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1).

Talan väckt den 5 december 2006 – Dura Vermeer Groep mot kommissionen

(Mål T-351/06)

(2007/C 20/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Dura Vermeer Groep NV (ombud: advokaten M. Slotboom)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 1 d och 2 d i beslutet vad gäller Dura Vermeer Groeps ansvar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan mot kommissionens beslut av den 13 september 2006 om ett förfarande med stöd av artikel 81 EG (ärende nr COMP/38.456 – Bitumen – NL) varigenom sökanden ålades böter för åsidosättande av artikel 81 EG.

Till stöd för sin talan gör sökanden för det första gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81.1 EG och artikel 23.2 i förordning nr 1/2003. Enligt sökanden har kommissionen gjort en felaktig analys av domstolens och förstainstansrättens rättspraxis vad gäller moderbolagens ansvar för en överträdelse som påstås ha begåtts av ett dotterbolag. Kommissionen har tillämpat ett alltför strängt kriterium på sökanden. Dessutom har kommissionen återgett de relevanta relationerna inom Dura Vermeer-koncernen på ett felaktigt sätt. Kommissionen har således inte visat att sökanden hade ett avgörande inflytande över hur Vermeer Infrastructuur BV agerade.

För det andra anför sökanden att de väsentliga formföreskrifterna enligt artikel 253 EG och motiveringsskyldigheten har åsidosatts.

Talan väckt den 5 december 2006 – Dura Vermeer Infra mot kommissionen

(Mål T-352/06)

(2007/C 20/31)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Dura Vermeer Infra (ombud: advokaten M. Slotboom)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission